

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/94/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200549
Dátum vydania rozhodnutia:	04.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200549.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ROYAL TOKAJ SK s.r.o., so sídlom Malá Tŕňa 181, 076 82 Malá Tŕňa, IČO: 36 603 112, v zastúpení JUDr. Pavol Gombos, advokát, Moldavská cesta 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná ul. 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/43225/2013 zo dňa 19. februára 2013, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S 62/2013-18, zo dňa 22. mája 2013 a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/62/2013-28, zo dňa 25. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S 62/2013-18, zo dňa 22. mája 2013 a proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 7S/62/2013-28, zo dňa 25. júla 2013
p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach, uznesením č. k. 7S 62/2013-18, zo dňa 22. mája 2013 zastavil poukazom na ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch alebo zák. č. 71/1992 Zb.) konanie ktorým sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/43225/2013 zo dňa 19. februára 2013 z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podanú žalobu v sume 70 Eur. O trovách konania rozhodol poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p..

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v ktorom poukazoval najmä na skutočnosť, že žalobca je spoločnosť personálne prepojená s H. Y. a s ohľadom na neprimerané zaťaženie spoločnosti zo strany Daňových úradov, nezákonného zadržiavania finančných prostriedkov ako i negatívnej medializácie zo strany daňových úradov nemôžu tieto spoločnosti vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedeného dôvodu sa tieto spoločnosti dostali do finančnej tiesne a ani žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou. Taktiež poukázal na to, že nevlastní žiadny hnutelný či

nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty. Žalobca uviedol, že súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok mu prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Okrem uvedeného má žalobca za to, že v predmetnej veci nejde o zjavné bezúspešné uplatnenie práva, keď poukázal na spory v ktorých bola nezákonnosť postupu daňových orgánov preukázaná (napr. rozhodnutie KS v Košiciach sp. zn. 7S/110/2011-92 zo dňa 11. januára 2012 čo potvrdil aj Najvyšší súd SR sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23. októbra 2012) pričom mal za to, že mu oslobodenie od súdneho poplatku patrí aj s ohľadom na to, že sa jedná o podnikateľský subjekt. Záverom žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, ktorý mu v konaní č. k. 4Cob/39/2012-135 oslobodenie od súdnych poplatkov priznal a to z tých istých dôvodov ako uvádza v tomto odvolaní. S uvedených dôvodov mal žalobca za to, že sú u neho splnené podmienky pre jeho oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a preto navrhol, aby bolo vydané uznesenie, ktorým sa mu prizná oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Krajský súd vyzval žalobcu listom zo dňa 20. júna 2013 doručený žalobcovi dňa 26. júna 2013 na vyplnenie pripojeného tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

Krajský súd uznesením zo dňa 25. júla 2013, č. k. 7S/62/2013-28 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca nereagoval na výzvu súdu o preukázaní majetkových pomerov podľa ust. § 138 O.s.p. v dôsledku čoho ich súd nemohol posúdiť.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v ktorom sa nestotožňuje s odôvodnením krajského súdu, pričom zotrval na skutočnostiach ktoré uviedol v samotnom odvolaní proti uzneseniu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Nadalej zotrval na tom, že jeho pomery oslobodenie od súdneho poplatku odôvodňujú. Konštatoval, že nepriznanie oslobodenia od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca je podnikateľom a došlo by tým k preneseniu podnikateľského rizika z podnikateľa na štát nemá oporu ani v súčasnej právnej praxi a nie je v súlade s judikatúrou NS SR. Žalobca opätovne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 4 Cob/39/2012 -135 ako i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 5Obo/127/2008, 5Obo/128/2008 a 5Obo/129/2008. Taktiež sa žalobca nestotožnil so záverom krajského súdu, že nepreukázal ním tvrdené skutočnosti pričom zdôraznil, že súd má vedomosť o desiatkach a stovkách podaných žalobách spoločnosťami personálne prepojenými s H. Y. a ani nevyzval žalobcu na doplnenie dôkazov, nevykonal žiadne dokazovanie a bez ďalšieho rozhodol v neprospech žalobcu. Vzhľadom na uvedené navrhol odvolaciemu súdu aby rozhodnutie krajského súdu zmenil a žalobcovi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný podľa ust. § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal vec v medziach podaného odvolania podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá bez nariadenia pojednávania, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, podľa ust. § 250 ja ods. 2 prvá veta O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniam nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 138 ods. 1, 2 O.s.p., na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie

na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

V návrhu musia byť pomery účastníka dokladované

a) vyplneným tlačivom, ktorého vzor uverejní ministerstvo spravodlivosti na svojom webovom sídle, alebo

b) rozhodnutím o hmotnej núdzi podľa osobitných predpisov.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a/ zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, poplatníkom je: navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu,

Podľa ust. § 5 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, poplatková povinnosť vzniká: podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ,

Podľa ust. § 10 ods. 1 citovaného zákona, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, 5a) súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania 5b) nebola dlhšia ako dva mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobcovi vznikla poplatková povinnosť podaním návrhu - žaloby v sume 70 Eur, podľa pol. č. 10a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, na zaplatenie ktorého bol žalobca vyzvaný výzvou konajúceho súdu zo dňa 30. apríla 2013, č. k. 7S/62/2013-15. Žalobca bol zároveň poučený, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie poukazom na ust. § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. zastaví.

Krajský súd uznesením zo dňa 22. mája 2013, č. k. 7S/62/2013-18 konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca odvolanie spolu s návrhom na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Následne krajský súd vyzval žalobcu na predloženie vyplneného tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktoré žalobca nepredložil.

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 25. júla 2013, č. k. 7S/62/2013-28 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Odvolania proti vyššie uvedeným rozhodnutiam sú predmetom tohto konania na odvolacom súde.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru o vecnej správnosti odvolaním napadnutých rozhodnutí krajského súdu.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona o súdnych poplatkoch nepochybne vyplýva, kto je poplatníkom, kedy vzniká poplatková povinnosť i aké sú následky nezaplatenia súdneho poplatku v súdom stanovenej lehote. Tým, že žalobca na výzvu súdu žiadnym spôsobom nereagoval a ani súdny poplatok v zákonnej lehote nezaplatil postupoval krajský súd v súlade s ust. § 10 ods. 1 citovaného zákona a konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Zo samotnej výzvy zaslanej žalobcovi v ktorej bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku v správnej výške podľa položky 10a sadzobníka, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch je zrejmé, že žalobca bol zároveň konajúcim súdom poučený o následkoch nezaplatenia poplatku. Žalobca sa voči uvedenému rozhodnutiu krajského súdu o zastavení konania odvolal, pričom požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Krajský súd sa preto zaoberal žiadosťou žalobcu o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a vyzval žalobcu na preukázanie jeho pomerov a to zaslaním tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

V súlade s ust. § 138 ods. 1 O.s.p. môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Predpokladom priznania oslobodenia od súdnych poplatkov je jednak samotný návrh pre priznanie oslobodenia a jednak naplnenie podmienok, že to pomery účastníka

odôvodňujú a , že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Úlohou súdu je pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie oslobodenia dostatočne preskúmať pomery účastníka a v prípade, že to jeho pomery odôvodňujú žiadosti o priznanie oslobodenia vyhovieť za súčasného splnenia druhej podmienky a to, že sa nejedná o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Zákondarca od 1. januára 2012 zákonom č. 388/2011 Z. z. zaviedol povinnosť dokladovania pomerov účastníka konania a to vyplneným tlačivom, ktoré je zverejnené na webovej stránke ministerstva spravodlivosti (Tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (Právnická osoba) (ďalej len tlačivo), ktoré sa k návrhu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov prikladá. V predmetnej veci žalobca k návrhu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov uvedené tlačivo nepriložil, pričom krajský súd výzvou zo dňa 20.6.2013 žalobcu na jeho predloženie v lehote 15 dní vyzval. Žalobca uvedené tlačivo konajúcemu súdu nepredložil na základe čoho krajský súd žalobcovi z dôvodu nepreukázania splnenia podmienok pre oslobodenie, oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Je povinnosťou žalobcu hodnoverne preukázať ním tvrdené skutočnosti o tom, že jeho majetkové pomery priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov odôvodňujú. Za tým účelom je preto potrebné k samotnému návrhu pre priznanie oslobodenia priložiť vyplnené tlačivo. Nepostačuje preto iba samotné konštatovanie žalobcu, že jeho majetkové pomery priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov odôvodňujú. Taktiež sa nezakladá na pravde tvrdenie žalobcu, že krajský súd nevyzval žalobcu na doplnenie dôkazov, pričom nevykonával žiadne dokazovanie. Krajský súd vyzval výzvou zo dňa 20. júna 2013 žalobcu na predloženie tlačiva, ktorým by dokladoval jeho majetkové pomery, na ktorú žalobca nereagoval a doposiaľ vyplnené tlačivo súdu nepredložil. Je nepochybné, že oslobodenie od súdnych poplatkov možno priznať i právnickej osobe, avšak za predpokladu splnenia zákonných podmienok. Skúmanie majetkových pomerov je jednou z nich.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zisťovanie majetkových pomerov žalobcu, ktorý svoj návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov hodnoverne nepodloží práve uvádzaným tlačivom nie je povinnosťou konajúceho súdu. Úlohou súdu je v takomto prípade iba skúmať či hodnoverne preukázané majetkové pomery navrhovateľa pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov priznanie oslobodenie od súdneho poplatku odôvodňujú a to s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.

Konštatovanie žalobcu, že mu je znemožnené súdom domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou sa vo svetle vyššie uvádzaných skutočností javí ako právne bezvýznamné.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol odvolací súd tak, že rozhodnutia krajského súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil stotožniac sa s ich odôvodnením.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.